

Nyt, kun vanhuus nähdään aikaisempaa monimuotoisempaa ja eläkeläinen entistä useammin aktiivisena toimijana – ei palvelujen kohteena – asumisratkaisut ovat kiinnostuksen kohteena. Miten voisi van-

heta kotona, miten suojautua yksinäisyydeltä ja välttyä viranomaisten sijoittelutoiminnalta ja päästä itse valitsemaan ja päättämään? Kirjoittavat keuhvat omaa ratkaisuaan, joka on herättänyt paljon kiinnostusta.

Kirja antaa hienon katsauksen henkilöistä, jotka ovat rohkeasti lähteneet tekemään uudenlaisia polkuja iäkkäiden henkilöiden elämäntavalle ja asumiselle.

Asiallisuutta myös maahanmuuttokriittisiä kohtaan

TUULA-MARIA AHONEN

”Omia huolenaiheitani ovat olleet pienten kansojen kuolemat ja kantaväestön vaihtuminen vähemmistöksi. Maahanmuuttoasiasia pitäisi tarkastella vuosikymmenten tai vuosisatojen perspektiivillä”, kirjoittaa tutkija ja toimittaja Milla Hannula. Maahanmuuttokriittikki on Suomessa muutaman eri puolueisiin kuuluvan ammattipoliitikon sekä alkuaan lähinnä nuorista koostuvan rintaman tulosta, Hannula kertoo. Ensimmäisiä kyseenalaistajia olivat vihreiden kansanedustaja Eero Paloheimo, Suomen Maa-seudun Puolueen kansanedustaja Sulo Aittoniemi ja keskustalainen politiikan professori Keijo Korhonen.

Hannulan mukaan media esti pitkään maahanmuuttokriittisen kansalaiskeskustelun.

Lukuisat, asiallisetkin maahanmuuttoa koskevat mielipidekirjoitukset jäivät vuosikausiksi julkaisematta, rasistiseksi leimattuina. Valtalehdistö vai-keni, psykologisoï ja demonisoï maahanmuuttokriittiset äänet, kunnes paine kävi liian kovaksi.

Muutama kymmenen pääkaupunkiseudun nuorta pe-

rusti Suomen Sisun. Keskustelua käytiin sekä kokoontumisissa että Sisun keskustelupalstalla. Siellä muodostui interaktiivisesti se kritiikki, joka tänä päivänä suodattuu erilaisissa henkilökohtaisissa blogeissa ja Homma-foorumien sivuilla, Hannula kertoo.

Suomen Sisun ry:n ensimmäisen puheenjohtaja Teemu Lahtinen kertoo kirjassa omasta taustastaan ja Sisun alkuajoista. Järjestöjohtossa on Lahtisen mukaan käytännössä pakko toimia omalla nimellä ja persoonallaan, vaikka tuona aikana ilmapiiiri oli aika ahdistava ja monet sittemmin tunnetut ajattelijat kirjoittivat nimimerkeillä:

”Aika ajoin kuulumme vakavasta poliittisesta syrjinnästä julkisen sektorin työelämässä ja koulumaailmassa. Erityisesti akateemisten ihmisten poliittisia vapauksia rajoitettiin voimakkaasti.

Itse olen välttellyt julkista sektoria ja ollut aina yksityisellä sektorilla, enkä yhtä tapausta lukuun ottamatta ole kokenut poliittista syrjintää työelämässäni”, Lahtinen kirjoittaa.

Maahanmuuttokriittiset käy-

Milla Hannula
Maassa maan tavalla
Maahanmuuttokriittikin lyhyt historia
Otava, 2011

vät jatkuvaa poliittista kamppailua monikulttuuristen kanssa.

Hannulan kuvaama ilmiö tulee näkyviin esimerkiksi tämän päivän Helsingin Sanomien kirjoituksissa. Ryhmissä ja ryhmi- en kesken syntyy ja elää tietty mustavalkoisuus ja jonkinlainen pakettiajattelu. Niin maahanmuuttokriitikoille kuin monikulttuuristeillekin on ollut tyypillistä myös se, että tiettyjen avainajatusten tai jopa sanojen kautta lokeroidaan mustavalkoisesti, kumpaan leiriin kukin kuuluu. On ”viholliset” ja ”me”.

Me monikulttuuriset edustamme mielestämme sivistystä ja rauhaa, me emme leimaa muita.

Mutta kuvaavasti tämän päivän lehtijutussa kansanedustaja Pirkko Lerner joutuu toteamaan, ettei kriittisyys ole yhtä kuin vihapuhe. Jos haluamme oikeasti demokraattisen sivist-

tynyttä keskustelua, myös meidän monikulttuuristen leimaajien on syytä katsoa peiliin.

Itselleni tämän kirjan lukeminen poisti kielteisten ennakkoluulojen suomuja silmiltä.

Niin vaikeata kuin onkin kuunnella ja keskustella toisin ajattelevien kanssa kunnioituksen hengessä, siihen on syytä pyrkiä, jos haluamme vihan

lisäämisen sijasta olla vähentämässä sitä.

”Uskon, että jos vähemmistön ja kantaväestön suhdelluvut pysyvät hallittuina ja vaadittu kantaväestön arvomaailmaan ja lakeihin sopeutuminen tapahtuu, molempien oikeuksista voidaan huolehtia”, Hannula kirjoittaa. ”Se että vaatii ja korostaa kantaväestön säily-

mistä, ei tarvitse tarkoittaa rasismia. Yhtä tärkeätä kuin vähemmistön suojeleminen onkin, on myös se, että maahanmuuttokriittisiä suojellaan suvaitsemattomuudelta ja poliittisilta vainoilta. Maahanmuuttokriittisiin kohdistuva väkivalta ja vaino ovat Euroopassa jo todellisuutta.”

THL julkaisee

Julkaisujen tilaukset
www.thl.fi/kirjakauppa
puhelimitse asiakaspalvelusta
puh 020 610 7190 arkisin klo 9–12

Elina Palola ja Vappu Karjalainen (toim.)

Sosiaalipolitiikka – hukassa vai uuden jäljillä?

Suomalaisen hyvinvointivaltion suuri tarina on vertaansa vailla – mutta niin on myös maassamme 1990-luvulla alkanut eriarvoistuminen. Mitä sosiaalipolitiikalle on oikein tapahtunut?

Kirjan artikkeleissa pohditaan sosiaalipolitiikan kehityskulkuja monesta suunnasta. Niissä tarkastellaan historiaa ja ”Suomen mallin” kehitystä pohjoismaiseksi malliksi. Tämän päivän analyysit taas osoittavat, että sosiaalipolitiikan palauttamisesta oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon juurille on tullut välttämättömyys.

Teema 12/2011 377 s. 35 €

Marja Vaarama, Pasi Moisio, Sakari Karvonen (toim.)

Suomalaisten hyvinvointi 2010

Julkaisu tarjoaa ajantasaisen kokonaiskuvan hyvinvoinnin, elämänlaadun ja hyvinvointierojen kehityksestä Suomessa. Artikkeleissa paneudutaan mm. köyhyyteen ja toimeentulo-ongelmiin, palveluja ja etuuksia koskeviin mielipiteisiin, ikäihmisten palvelutarpeisiin sekä alueellisiin hyvinvointieroihin.

Teema 11/2010 288 s. 35 €

THL:n julkaisut sähköisinä versioina löydät verkkosivuiltamme
<http://www.thl.fi/verkkojulkaisut/>